

Side af Sagen, nemlig ved de Mangler, der skulde have fundet Sted derved, at ved selve den egentlige Afslutning af Valget vare Valgere bleve afflaarne for at stemme paa Grund af den Maade, hvorpaa Formanden endelig afsluttede Valget. Jeg tror imidlertid, at de Oplysninger, som det ærede Medlem i saa Henseende fremkom med, ikke ere fyldestgjørende, og jeg skal tillade mig noget nærmere at gjennemgaa dem. Det ærede Medlem dvalde først ganske kort ved Tilfældet med den Mand, som hedder Christensen, og som kom til Fjærerne af Valglisten fra N — Q og forlangte at stemme og paastaar, at han blev afvist med det Udtryk: „Det er for sent“, medens Listeførerne paastaa at have sagt: „Det er ved C“. Det ærede Medlem sagde, at det var en pudsig Forklaring, jeg var kommen med. Jeg kan ikke negte, at det er en pudsig Feiltagelse, der foreligger, men jeg tror ikke, man kan sige, at det er en pudsig Forklaring; den er i alt Fald saa sandsynlig, at Enhver af sig selv maa falde paa den. I det Mindste var den mig indlysende, forinden jeg læste, hvorledes det var gaaet til, thi hvorfor skulde de Mennesker, som førte Listen fra N—Q, oplyse en Mand, som hedder Christensen om, at det var for sent eller ikke. Naar det ærede Medlem sagde, at de havde alle fastholdt deres Paastand, saa vil jeg sige, at af de 3, som havde fremsat Paastanden, har den Ene bagefter maattet erklære, at han kunde ikke benegte, at der var blevet sagt: „Det er ved C“. Eræhandler Lars Petersen kan ikke benegte det, men han fastholder rigtignok, at han havde opfattet Ordene, som om der var blevet sagt: „Det er for sent“. De to Andre derimod vedblive ganske rigtigt at paastaa, at dette er blevet sagt, men det forekommer mig aabenbart, at de maa have hørt feil. Dernæst kom det ærede Medlem ind paa, hvad der var passeret med en Mand, som hed Mourits Nielsen. Denne Mand's egen Forklaring gaar ud paa, at han kom tilbage ved Valghandlingens Slutning, men kun kunde komme op til Tribunen, paa Grund af Trængsel, og saa blev Valghandlingen sluttet. Det er aabenbart, at denne Mand har ingenlunde været berettiget til at stemme; thi han er netop kommet saa sent, at han ikke kunde komme frem inden den Tid. Dette fremgaaer ogsaa klart af, hvad der er sagt af selve Valglisteførerne, paa hvis Forklaring der maa lægges saameget mere Bægt, som Listeføreren for det Sogn, hvortil Nielsen hører, selv er en af Klagerne. Han siger nemlig at Mourits Nielsen kom først, efter at der var sluttet, og det Samme siger Christen Nielsen. Listeførerne bleve nemlig siddende i længere Tid for at tælle sammen, og dersom Mourits Nielsen enten ved at være tilstede paa den Tid, han burde være tilstede, nemlig ved Kvarterets Givelse, havde foresøgt at komme frem den Gang, eller senere ved Raad havde givet tilkjende, at han vilde frem,

saa vilde han have kunnet komme til at stemme, medens han nu maa tilskrive sig selv, at han ikke kom til at stemme. Endelig dvalde det ærede Medlem længe ved Skolelærer Seierups Forklaring, der gaar ud paa, at, umiddelbart efter Valghandlingens Slutning, saa han nogle Folk staa, ikke som det ærede Medlem sagde „ved Skranken“, men „tæt ved Skranken“ — hvad det har været for en Skranke, veed jeg ikke — og disse Mand havde staaet der tidligere for Valghandlingens Slutning. Han blev adspurgt, hvoraf han vidste, at de havde staaet der tidligere. Selv havde han ikke set det, sagde han; men han sluttede det deraf, at Trængselen havde været saa stærk, at de ikke kunde være come frem, uden at de havde været der saa tidlig. Det er allerede en præker Bemærkning; men denne Mand har i alt Fald ingen Grund til at føre Anse over, at disse Folk bleve afflaarne; thi da der yttredes Tvivl om, hvor vidt disse Stemmer endnu skulde modtages, og Formanden i den Henseende underholdt sig med Enkelte omkring ham, sagde Seierup selv efter sin egen Forklaring, at det var en farlig Skraaplan at komme ind paa, hvis Formanden virkelig vilde modtage disse Stemmer. Han har altsaa aabenbart selv havt den Anskuelse, at disse Stemmer ikke skulde modtages. I det Hele maa jeg bemærke, at denne Seierups Forklaringer ere gjennemgaaende meget ubestemte. Han tilbagekalder, hvad han har sagt paa tidligere Stadier; han kommer senere med Forklaring om, at der er modtaget Stemmer for Klein, efterat det var negtet Andre at stemme, men maa senere erkjende, at han ikke veed, om det ikke var Valgbestyrelsens Medlemmer, der afgave disse Stemmer. Dog tror han nok alligevel, siger han, at der var Andre, fra hvem der modtoges Stemmer, end Valgbestyrelsen; thi der var en Mand der rakte sig op bag Tribunen; han veed det ikke, men senere maa han erkjende, at ogsaa det er en Feiltagelse. Denne Mand's Forklaring kan jeg derfor ikke lægge nogen Bægt paa. Hvad dernæst angaar Opgjørelsen af, hvem der har stemt paa begge Sider, enten sikkert eller sandsynligvis eller muligvis i Kvarteret, maa jeg sige jeg lægger ikke, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgbreds (S. A. Hansen) meget stor Bægt paa denne Opgjørelse, fordi jeg ikke antager, at den brugte Fremgangsmaade kan betragtes som en saadan Feil, at man behøver af den Grund at undersøge, om den har medført Følger eller ikke men for Medlemmer, der mene, at det er en Feil, saaledes som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgbreds, forekommer det mig, at det er af megen Vigtighed at undersøge, hvor vidt de Paagjældende have stemt i dette Kvarter eller ikke, og om de have været tilstede ved Kvarterets Begyndelse. Jeg maa nu i saa Henseende overfor det ærede Medlem fastholde min Opgjørelse. Jeg tror, at det er meget svagt, hvad han yttrede med Hensyn til